

Ljubezenske skrivnosti dvorca Dornava

»Dornavski dvorec torej?» je vprašal učitelj, ko smo mu učenci zadnjega razreda osnovne šole predlagali temo za raziskovalno nalogo. »Ja, ampak najprej se moramo podrobno seznaniti z zgodovino dvorca,« je nadaljeval.

»Jaz! Jaz že nekaj vem! Baročni dvorec Dornava je svojo celostno podobo dobil sredi 18. stoletja. Pred njim je na istem mestu stal renesančni dvorec, ki je pod rodbino Sauer pogorel. Ista rodbina je dala postaviti pravokotno stavbo, ki je še danes osnova dvorca. kasneje so Attemsi dvorcu pričarali baročni izgled,« je poučno povedal sošolec Staš, ki je pravi piflar.

»Bravo, res je! Ampak, mislim tudi na kakšne zanimivosti. Na primer; ste vedeli, da so še posebej zadnji lastniki oboževali živali in so imeli skorajda pravi živalski vrt?»

»Vau, to pa je res nekaj novega! /.../«

Pravkar ste, cenjeni bralci Knjigarnice, prebrali delček prvega poglavja zanimive publikacije z naslovom Ljubezenske skrivnosti dvorca Dornava (Biš: PiKA, 2015). In ni novost, da osnovnošolci s spretnim mentorskim vodstvom snujejo in napišejo zgodbo, povest, pravljico kot rezultat ali preplet medpredmetnih povezav, kjer se kaže ustvarjalnost učiteljev in učencev.

Avtorji besedila navedene zgodbe so Alina Hojnik, Katja Šacer in Aleš Mardeško. Mentorica je bila Zlatka Zelenik, lektorirala je Tadeja Ferk, ilustrirala pa Valentina Lovrec.

Zgodba obsega deset oštevilčenih poglavij, ki so naslovno ozaljšana z risanimi ornamentami, pa tudi črke so nekoliko »baročne«, prav tako prva črka poglavja deluje kot inicialka. Barvna knjižna kompozicija je zelo primerna, če se lahko tako izrazim, saj izraža zgodovinski duh pričujoče zgodbe, risba s svinčnikom je najbolje izbrana izmed vseh možnih grafičnih tehnik: deluje resnobno in mestoma odraslo. Risba dvorca na naslovni platnici je sploh izvrstna. Izbrani format, tiskarske črke in nekoliko rumen barvni ton papirja lepo zaokrožujejo vsebino. Zanimiva je tudi navedba kraja in letnice izdaje na naslovnem listu, če opozorim na knjižničarski pogled knjige. Namreč ne spomnim se, da bi ob kraju izdaje sledila tako »široka« letnica, ki to v resnici sploh ni – 21. stoletje. Zanimivo in povedno hkrati. Običajno izdajatelj zapiše leto izdaje, tuintam je zraven lahko dodan še mesec izdaje, le redko natančen datum.

Ljubezenske skrivnosti dvorca Dornava prijetno prepletajo fantazijsko zgodbo, ki jo sprožijo raziskovalne šolske aktivnosti, kar je lepo slutiti skozi prebrano besedilo. Hkrati besedilo nudi razgled skozi zgodovino dvorca, običaje in navade tedanjih prebivalcev, kar je aktualizirano skozi peripetije časovnega preskoka mladih raziskovalk. Tako postane neko zgodovinsko obdobje privlačnejše in zanimivejše, enako pa velja tudi za šolsko delo, ki s tako motivacijo in publikacijo rojeva ustvarjalno bodočnost.

In takšen je začetek zadnjega poglavja:

Zbudila sem se doma na kavču. V 21. stoletju. Brez Johana, brez Gabriele, brez grofa Kajetana in grofice, brez življenja v baroku. Skoraj sem planila v jok. Seveda sem bila vesela, da sem doma. Nato pa sem se spomnila Johanovih besed. Spomnila sem se na Johanovo ogrlico sreče. Potipala sem svoj vrat. Našla sem jo! Bila je tam! Tako sem bila lahko prepričana, da sem res doživela nekaj, kar bo vedno v mojem srcu. V dnevno sobo je takrat prihitela mami s solzami v očeh in me močno objela ...

Prijetno branje in raziskovanje preteklosti, kjer je vedno najti tudi pot v prihodnost, želim.

